Pregar en la contrarietat

Per DavidG el dt., 16/01/2018 - 09:00

Una contrarietat és allò que va contra el teu propòsit. Una contrarietat sembla una mala notícia que qüestiona i, fins i tot, arriba a bloquejar-te per un temps. Per exemple: vols sortir d'excursió amb els amics però el refredat t'ho impedeix; comences una relació il·lusionant però l'altre marxa a treballar fora; confiaves en un canvi social però velles inèrcies deixen les coses com sempre.Aleshores, en la contrarietat, com pregar?

No és bona opció, negar o dissimular davant Déu que estàs contrariat. Ell espera que tu t'hi continuïs confiant, com ho faries amb el millor amic. Aquest cop, més que escoltar-lo a Ell, convé que tu et desfoguis i li diguis com et sents, què voldries que s'arreglés i -per què no?- demanar-li allò que fa estrany de demanar.

Tampoc es tracta de perdre els papers i encarar-se amb el Senyor com si agafant-lo per les solapes, li exigissis que Ell, si de debò és Totpoderós, faci alguna cosa.

Es clar que no es tracta d'això, però una bona catarsis pot ser l'anunci d'una nova etapa entre Déu i tu.

Tampoc és bona opció creure que la contrarietat qüestiona la bondat de Déu cap a les víctimes. Déu dóna un espai de llibertat a les persones i a la naturalesa, sobre el que edificar el projecte de comunió en l'amor. De vegades, els fets contradiuen la seva aposta. Però Ell ens vol lliures d'aquesta manera. Aquesta llibertat és l'únic suport sobre el que creixerà l'amor més gran. Ell és així.

En qualsevol cas, les contrarietats ens poden fer viure que, en darrer terme, res ens podrà separar de l'amor de Déu. Que cap amenaça inquietant no podrà esborrar la nostra esperança.

Al cor de la pregària, la que vam anomenar "pitjor notícia possible" es pot transformar en oportunitat d'irrupció del Déu-sempre-sorprenent.